

אוניברסיטת תל-אביב
TEL AVIV UNIVERSITY
הפקולטה למדעי הרוח
ע"ש ליסטר וסאלין אנטין
בית-הספר להיסטוריה
מכון מינרבה להיסטוריה גרמנית

עם עובד

ויקטור קלמפרר: האיש, התיעוד, התקופה

לוגל פרוסום "יומניים 1933-1945" בשפה העברית

דברי פתיחה:

משה צוקרטמן, מכון מינרבה להיסטוריה גרמנית

אלינה המרמן – עורכת הספר

מציאות מעשה ידי אדם – האקטואליות של יומני קלמפרר

רות אלמוג

דיוקן משוער של כותב יומניים

עמום גולדברג, האוניברסיטה העברית בירושלים

"התחושה הפנימית של שיוכות אבצה לי" –

התרומה ביומני קלמפרר

קריאה מן ה"יומניים":

טלי קונס – מתרגם הספר

יום חמישי, 3 במרץ 2005, בשעה 20:00-18:00

אולם כס המשפט ע"ש מלכה ברנדר

בבניין טרובובייץ, הפקולטה למשפטים

אוניברסיטת תל-אביב

הזמן זה מהוות אישור כניסה לרכב דרך שער 4 (רמניסיאנו)

קוד כניסה: 6134

ויקטור קלמפרר

"יומניים 1933-1945, מבחר"

הוצאת עם עובד 2004

עורכת: אילנה המרמן

תרגום: טלי קונס

דרוזן, 8 באפריל 1944. ויקטור קלמפרר – היהודי גרמני מומר – רשם ביו眉נו: "לא הדברים הגדולים הם שחשובים, אלא הימים תחת הרודנות, שהוא שיישכח. אולי עקיצות יתוש גרוועט ממכה אחת על הראש. אני מתבונן בעקיצות הייתוש..."

השורות האלה מכילות את תמצית י'עדן וערכן הגדול של רישומות היומן הארכות והمفירות שנהנich אחורי קלמפרר מן השנים 1933 עד 1945, ובהן בקש ואף הצליח לתעד עד הסוף את חייו הימים תחת הרודנות הנאצית. יומניינו, שהתפרסמו רק בשנת 1995, כשלושים וחמש שנים לאחר מותו של המחבר, עוררו בזאתם לאור עניין עצום והם נחשבים למסטר תיעודי מקיף ראשון במעלה, יחיד במינו, על החיים בגרמניה הנאצית בכלל, ועל חיים של יהודים גרמניםقلب האוכלוסייה הלא יהודית, ה"ארית", בפרט.

ויקטור קלמפרר היה איש רגש לסביבתו ובכלל כושר התבוננות יוצא מן הכלל בפרטיהם, בייחוד בפרטיהם המסתירים דפוסי התנהלות של אנשים. בזכות זהאפשרות רישימותיו לקורא להביט מכובע להכויה מגדלה במרקם האנושי והחברתי, בנסיבות ובאופןם שבhem מתגבש בהדרגה ובain עציר משטר דיקטורי ברברי בחברה אירופית מפותחת, משכילה ותרבותית, אף דמוקרטיית לאורה הוא עוקב ברגישות של סיסמוגרפ Achri כל הגוננים ובני הגוננים של הלכתיים, הבושא, האומץ והפחדנות, ההתגוננות, העיורון, הצביעות, ההתרגלות וההשלמה (גם שלו עצמו) – וממחיש ביו眉נו, כדיינות ובעצמה ששות חיבור היסטורי לא יכול להתרחות בהן, אף פועל המנגנון המשוכל של חברה "נורמלית" המסתגלת ונכנתת לאלים ולרעות.

ויקטור קלמפרר תיעד ברישימותיו גם את מליחתו הפרטית על חייו ועל שפיותו שלו, וכן הניח אחורי סיפור מרגש ומרתק לא פחות של נבורה אישית צנעה: גבורתם האפורה שלו ושל אשתו אווה, שני "אנט-גיבורים" מזדקנים, שיצאו חיים מן החורבן הגמור של עולםם בלי שייכלו לנקיון אצבע כדי למונע אותו.

אוניברסיטת תל-אביב
TEL AVIV UNIVERSITY

הפקולטה למדעי הרוח ע"ש ליטר וסאלן אנטין
בית-הספר להיסטוריה
מכון מינרבה להיסטוריה גרמנית

עם עובד

ויקטור קלמפרר: האיש, התייעוד, התקופה לרגל פרסום "יומניהם 1933-1945" בשפה העברית

דברי פתיחה:

משה צוקרטמן, מכון מינרבה להיסטוריה גרמנית

אלינה המרמן – עורכת הספר

מציאות מעשה ידי אדם – האקטואליות של יומני קלמפרר

רות אלטמן

דיאקן משוער של כותב יומניהם

עמוס גולדברג, האוניברסיטה העברית בירושלים

"התחשזה הפנימית של שיוכות אבדה לי" – הטראותה ביומני קלמפרר

קריאה מן ה"יומנים":

טלי קונס – מתרגמת הספר

יום חמישי, 3 במרץ 2005, בשעה 18:00-20:00

אולם כס המשפט ע"ש מלכה ברנדר

בבניין טרובובייץ, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל-אביב

הציבור מוזמן